

DIA ESPLENDENT

Després dels dies grisos i pluges passades la visió de la comarca vallesana en dia de sol esplendent ofereix més atractius que d'ordinari. Els que habitualment conviuen en nostra ciutat i la rodalia no assaboreixen pas vulgarment les exquisites i esplèndides manifestacions de la naturalesa en aquesta privilegiada comarca. Aquestes reflexions ens feren avui matí contemplant emmarcada per l'obertura o finestra del departament del tren elèctric en que de la ciutat comtal per la via del Nord cap aquí venen. Nostra imaginació ben lluny d'estar dedicada a la consideració estètica ni a la contemplació de les riqueses de color del paisatge matutí, la lectura dels periòdics, habitual costum del viatger que sovint repeteix un trajecte de tren, i el pensar en les ocupacions i preocupacions de cada jorn són indubtablement les que entretenen per no dir absorbeixen els minuts emprats en el trajecte. Sobtadament per un excès de lluminositat reflexada en el periòdic que teniem davant hem aixecat la vista i la visió ha sigut corprendora per la seva bellesa i l'impressió de les que deixen record com d'un quadre de paisatge executat pel més gran mestre. La verdor tendrívola dels sembrats d'un tò esmeragda intens en el primer terme, les coloracions més pujades de tons calents dels pins, alsines i avellaners, situats lateralment al paisatge, alguns d'aquests destacant-se sobre la boira baixa dels turons o serra de llevant, la silueta del campanar presidint l'edificació ciutadana de la capital del Vallés on ens apropavem en aquell moment i finalment en el últim terme del quadre la nívea blancor del Montseny que ha aparegut nevat fins un terç de la seva altura i tot això il·luminat per el sol esplèndit que brillava com mai. Vertaderament era una visió vallesana que feia ésser optimista al qui ho fos menys al ensens que al apropar-nos a la ciutat vallesana influïts per aquell bell conjunt i armònic espectacle natural, no hem pogut menys que pensar en la potencialitat i vigor dels granollerins en tot quant són i volen ésser i en tot el que fan i es proposen, encare que sense pensar-ho influeixi en ells l'ambient natural d'esplendides que els envolta.

A les poques hores de la visió vallesana i de les consideracions ràpides que han passat per nostra imaginació un fet ben poc poètic, per no dir prossaic, en que la lluita per la vida i l'esperit d'assolir treball eren son objectiu, ens ha fet tenir uns moments de reflexió traient-ne d'ells semblants conseqüències. En noble i lleial lluita triomfava l'esperit d'empresa granollerina, la potencialitat econòmica no havia pas de venir de fora, l'amor a la ciutat i a ses millores colocaben per sobre de tot altre un industrial granollerí influït com tots els altres per la visió optimista del bon vallesà que sab i vol treballar i amb el fruit del seu esforç viure a plaer en aquesta ciutat i comarca tan afavorida per la pròdiga naturalesa.

R.

Conferència del Sr. Pau Vila a l'Agrupació Excursionista de Granollers

Els dies 28 de Desembre i 4 de Gener prop passat, a l'Agrupació Excursionista de Granollers, davant de nodrida i devota concurrència, continuà el curs de Geografia a càrrec del competent i erudit geògraf Sr. Pau Vila. El tema de les dues últimes lliçons d'aquest curs era: Introducció a la Geografia Humana.

Començà la seva dissertació explicant els climes en les diverses zones de l'hemisferi i les causes que el produeixen, com les pluges

determinen en aquestes zones un tipus de vegetació peculiar. Retregué exemples de les selves verges produïdes per excès de pluges en els climes càlids, de la tundra septentrional, de la vegetació mediterrània, de les estepes i deserts...

Digué que la preocupació de l'home ha estat en tot temps de procurar-se l'habitació, l'alimentació i la seguretat, començant per refugiar-se en coves i llocs abruptes, després en cims alterosos per a fer més fàcil la seva defensa en cas d'atac.

Cita diversos casos que tenim a la nostra terra, entre ells; Premià de Dalt, Vilassar de Dalt, i Arenys de Munt, que per tal de descendir-se de les incursions dels pirates cons-

truïren les seves cases dalt de la muntanya, mentre que més tard, quan ja lliures d'aquestes invasions començaren a situar-se a baix al pla, naixent els pobles de Premià de Mar, Vilassar de Mar i Arenys de Mar.

Esmenta les construccions primitives i les diverses maneres i materials que ha usat l'home fins arribar a les modernes construccions d'avui dia.

Entra a parlar, després, de l'assimilació dels productes continentals. Del cotó, per exemple, que essent oriund de l'Àfrica, avui té els principals camps de cultiu a Nord-Amèrica. El bestiar de llana, provinent d'Europa, avui el mercat productor principal és a l'Àustràlia. La patata que vingué d'Amèrica, no fou coneguda a Europa fins un segle després que fou descobert el Nou Món. Cita encara els tarongers exportats a Califòrnia i la vinya a l'Argentina, el que demostra el captivament de l'home per a la seva nutrició vaient-se de productes exòtics.

Remarca que en els llocs on hi ha l'inseguretat de l'alimentació, la gent ha esdevingut nòmada i cita les diverses maneres de comunicacions segons les condicions del país. Parla dels camins veïnals, de les carreteres, dels ferrocarrils, explica els orígens i evolucions de la navegació marítima i aèria, la construcció de ports i aeroports, el que fa que cada dia s'escursin les distàncies, tendint a relacionar-se cada dia més i més tots els pobles de la terra.

La conferència il·lustrada amb nombroses projeccions, fou doblement interessant, podent fer-se càrrec l'auditori de les qüestions que plantejava.

El senyor Pau Vila a l'acabar la seva brillant dissertació fou molt aplaudit i felicitat.

ANUNCIS OFICIALS

Comité paritario interlocal del Comercio y Despachos, Oficinas y Banca de Granollers

Mozos:

- De 14 años 10 pesetas semanales.
- De 15 años, 10.
- De 16 años, 15.
- De 17 años, 20.
- De 18 años, 23.
- De 19 años, 26.
- De 20 años, 30.
- De 21 años, 32.
- De 23 años, 36.
- De 24 años, 38.
- De 25 años, 40.

Mecanógrafas:

- De 14 años, 50 pesetas mensuales.
- De 15 años, 60.
- De 16 años, 80.
- De 17 años, 100.
- De 18 años, 120.
- De 19 años, 135.
- De 20 años, 150.
- De 21 años, 160.
- De 22 años, 170.
- De 23 años, 180.
- De 24 años, 190.
- De 25 años, 200.

Todo aprendiz, dependiente, aprendiza o dependienta de cualquiera especialidad del comercio que solicite trabajo en una edad Superior de los 14 años, sin tener prestados anteriores servicios, percibirá el sueldo inferior en dos puntos al que le correspondería por su edad, debiendo cobrar al cabo de dos años, el sueldo correspondiente a la edad que tenga en aquel momento.

BASES ADICIONALES

1.º Los sueldos mínimos se abonarán por meses vencidos, esto es, el trabajo realizado en un mes se pagará en los diez últimos días del mismo mes, o en el primer día del mes siguiente.

Acabament)

En Miquel Joseph i Mayol, al Centre Excursionista de Catalunya

Anit a la Sala de Conferències del Centre Excursionista de Catalunya, ocupà la tribuna d'aquesta primera entitat barcelonina, el nostre bon amic en Miquel Joseph i Mayol, el qual disertà sobre l'Àfrica Romana.

L'auditori selecte i numerós escoltà enfervorit la disertació d'en Joseph i Mayol, el qual s'exelí en detalls històrics-arqueològics, revestint la seva peroració amb belles imatges que donàren un to poètic a les contalles del seu viatge per terres de l'Islam.

A l'acte hi assistiren moltes senyores i senyoretes, bon nombre d'arqueòlegs, historiadors i periodistes barcelonins. També saludarem alguns amics de Granollers, i altres granollerins residents a Barcelona, que assistiren a l'acte, demostrant la simpatia per l'amic que rebé moltes felicitacions acabada la seva interessant peroració la qual fou il·lustrada amb magnífiques projeccions.

Felicitem a l'amic Joseph, pel seu franc èxit.

La gran ciutat

La ciutat de Nova York, no està satisfeta encara de la seva extensió i ara es proposa que li siguin agregades bon nombre de poblacions que té al redós, amb el que lograrà, de dur-se a cap el projecte, que aquella gran ciutat, superior en habitants a totes les capitals d'Europa, arribi a tenir una població major que excedeixi al total de totes plegades. Nova York té ara uns tres-cents anys d'existència, ja que fou fundada en l'any 1623.

En 1776 comptava amb 15 mil habitants: en 1800, 60 mil; en 1850 500 mil.

A principis d'aquest segle, Nova York comptava amb quatre milions d'habitants; en 1910 passava de quatre milions sis-cents mil i ara segons el darrer cens, la ciutat amb els seus suburbis, en un perímetre de trenta quilòmetres al redós del City Hall, compren 7.820.676 habitants.

Des d'allavors aquesta ciutat ha realitzat el seu somni d'ésser la major del món. Ara, amb el projecte del seu Consell d'urbanisme, els rasca-cels ocuparan un perímetre de vuitanta quilòmetres i la seva població arribarà a vint milions d'habitants.